

Konspekt konsultacji synodalnych

Tomasz Zięba, Działoszyn 2022

Agenda

Przygotowania do spotkania	3
Przygotowanie duchowe	3
Przed spotkaniami	3
Po spotkaniach	3
Modlitwa do Ducha Świętego	4
Ewangelia	4
Łk 24, 13-35 (Uczniowie z Emaus)	4
Sugerowane fragmenty Pisma Świętego	4
Prezentacja agendy	5
Zawiązanie wspólnoty	5
Wyjaśnienie celów Synodu i celu spotkania	5
Cele Synodu	5
Wspólnota	5
Uczestnictwo	5
Misja	5
Cele spotkania konsultacyjnego	6
Prezentacja przebiegu spotkania	6
Sformułowanie pytania	6
Spotkanie 1.	6
Spotkanie 2.	6
Dzielenie	6
Rozważanie	7
Dialog	7
Zasady prowadzenia dialogu we wspólnocie	7
Podsumowanie	8
Dzielenie wspólnotowe	8
Zaproszenie do spisywania myśli *	8
Rozdanie kwestionariuszy *	8
Informacja o kolejnych krokach	8
Spotkanie 1.	8
Spotkanie 2.	8
Modlitwa na zakończenie	8
Załącznik 1: Pytania fundamentalne Synodu	9

* - tylko pierwsze spotkanie

Przygotowania do spotkania

Przygotowanie duchowe

1. Propozycja [konspektu spotkania konsultacyjnego](#) Archidiecezja Częstochowska.
2. [Vademecum](#) Synodu 2021-2023.
3. [Dokument przygotowawczy](#) Synodu 2021-2023.
4. Sugerowane [pytania pomocnicze](#) do rozważenia w ramach spotkań konsultacyjnych.
5. [Pozostałe materiały](#) dotyczące Synodu.
6. Modlitwa osobista: różaniec i Eucharystia w intencji dobrych owoców Synodu.

Przed spotkaniami

1. Przygotować arkusz kartek i długopisów/ołówek do notowania.
2. Przygotować dyktafon do nagrywania spotkania.
3. Spisać zasady prowadzenia dialogu we wspólnocie.
4. Omówienie przebiegu spotkania konsultacyjnego z Proboszczem.

Po spotkaniach

1. Kontakt z koordynatorem diecezjalnym w celu omówienia:
 - a. struktury raportu podsumowującego
 - b. terminu jego dostarczenia do diecezji

Modlitwa do Ducha Świętego

Stajemy przed Tobą, Duchu Święty, zgromadzeni w Imię Twoje. Z Tobą jedynie, który nas prowadzisz; zamieszkać w naszych sercach, naucz nas drogi, którą mamy iść i jak mamy ją podążać. Jesteśmy słabi i grzeszni; nie dozwól, abyśmy wprowadzali nieład. Nie pozwól, by niewiedza sprowadziła nas na niewłaściwą drogę, albo stronnictwo wpływało na nasze działania. Niech w Tobie odnajdziemy naszą jedność, abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego, i abyśmy nie zbaczali z drogi prawdy i tego, co jest słuszne. O to wszystko prosimy Ciebie, który działasz w każdym miejscu i czasie, w komunii Ojca i Syna, na wieki wieków. Amen.

Ewangelia

Łk 24, 13-35 (Uczniowie z Emaus)

13 Tego samego dnia dwaj z nich byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. **14** Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. **15** Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. **16** Lecz oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali. **17** On zaś ich zapytał: «Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze?» Zatrzymali się smutni. **18** A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: «Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało». **19** Zapytał ich: «Cóż takiego?» Odpowiedzieli Mu: «To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; **20** jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. **21** A myśmy się spodziewali, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Tak, a po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. **22** Nadto jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, **23** a nie znalazłszy Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniają, iż On żyje. **24** Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli».

25 Na to On rzekł do nich: «O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! **26** Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?» **27** I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego.

28 Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. **29** Lecz przymusili Go, mówiąc: «Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił». Wszedł więc, aby zostać z nimi. **30** Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. **31** Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. **32** I mówili nawzajem do siebie: «Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?»

33 W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy. Tam zastali zebranych Jedenastu i innych z nimi, **34** którzy im oznajmili: «Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi».

35 Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze, i jak Go poznali przy łamaniu chleba.

Sugerowane fragmenty Pisma Świętego

- Mt 5, 21-28
- Mt 15, 21-28
- Mk 10, 46-52
- J 4, 1-42
- J 9
- Dz 10

Prezentacja agendy

1. Zawiązanie wspólnoty
2. Wyjaśnienie celów Synodu i celu spotkania
3. Prezentacja przebiegu spotkania
4. Podsumowanie
5. Modlitwa na zakończenie
6. Ramy czasowe: 1,5 do 2h (można opuścić w dowolnym momencie)

Zawiązanie wspólnoty

Każdy z uczestników spotkania jest proszony o:

- przedstawienie się
- podanie swojego ulubionego świętego
- może powiedzieć jednym zdaniem dlaczego tutaj jest

Wyjaśnienie celów Synodu i celu spotkania

Cele Synodu

Wspólnota

Synod to zaproszenie wspólnoty Kościoła do “podążania razem”: do wspólnego celu, do Chrystusa, do zbawienia.

Uczestnictwo

Biskupi pragną, aby każdy wierny poczuł się usłyszany i wysłuchany.

Jesteśmy zaproszeni do dzielenia się naszymi radościami, ale również troskami i lękami o Kościół i jego misję w dzisiejszym świecie.

Jako lud Boży mamy również za zadanie nauczyć się słuchać: wsłuchiwać w głos Ducha Świętego i umieć wysłuchać bliźniego, szczególnie gdy jego perspektywa jest odmienna od naszych osobistych doświadczeń.

Jesteśmy zaproszeni do odrzucenia niechęci i uprzedzeń, które prowadzą wiernych na błędną drogę rozłamów i podziałów.

Misja

Zachęca się nas do rozeznawania natchnień Ducha Świętego, które popychają nas do zabierania głosu i działania. Powinniśmy zabiegać o to, aby rola nas, wiernych, w Kościele nie ograniczała się do biernego uczestnictwa, ale wiązała się z aktywnym życiem wspólnotowym.

Nie wystarczy mówić o tym, co nie działa i jest robione źle, albo o tym co inni powinni zmienić.

Powinniśmy przede wszystkim zwracać uwagę na to, co konkretnego **ja** mogę zrobić, aby uświęcić rodzinę, lokalną wspólnotę i cały Kościół.

Cele spotkania konsultacyjnego

1. Wysłuchanie głosu lokalnej społeczności i sprokurowanie dialogu o sprawach ważnych zarówno dla rodziny, parafii, jak i całego Kościoła.
2. Budowanie relacji wspólnotowych w parafii, w diecezjach.
3. Zabranie głosu w sprawach ważnych dla Synodu, zebranie odpowiedzi na postawione pytania i przekazanie biskupom perspektywy wiernych z całej diecezji.

Prezentacja przebiegu spotkania

Sformułowanie pytania

W trakcie spotkania będziemy próbowali odpowiedzieć sobie, w formie dzielenia i dialogu, na poniższe pytania:

Spotkanie 1.

1. Gdy myślę o swojej parafii i o całej wspólnotcie Kościoła:
 - co sprawia mi radość?
 - co uważam za piękne i wartościowe?
 - co działa, co jest robione dobrze?
 - jakie inicjatywy i działania powinny być kontynuowane?
2. Gdy myślę o swojej parafii i o całej wspólnotcie Kościoła:
 - co mnie boli?
 - co powoduje moje niezrozumienie, rozczarowanie?
 - co wymaga reformy, odnowy?
 - co ja mogę zrobić, aby to zmienić, naprawić?
 - co biskupi i liderzy wspólnot katolickich mogą zrobić, aby to zmienić, naprawić?

Spotkanie 2.

3. Gdy spojrzę na swoją rodzinę i ludzi, których na co dzień spotykam (w parafii, w sąsiedztwie, w pracy):
 - jak mówi się o wierze katolickiej, Kościele, biskupach, osobach konsekrowanych?
 - czy ludzie przyznają się do wiary, czy czują się zaangażowani w życie wspólnoty?
 - co ludzi zniechęca do wiary i do Kościoła?
 - czy i dlaczego ludzie niepraktykujący lub żyjący w związkach niesakramentalnych czują się wykluczeni z Kościoła?
4. Gdy myślę o swoich relacjach z kapłanami, osobami duchownymi i decyzyjnymi w Kościele:
 - czy czuję się wysłuchany, czy moja szczerza opinia jest brana pod uwagę?
 - na ile mam chęć rozmawiania o tym co jest dobre, co mi się podoba?
 - na ile mam odwagę szczerze rozmawiać o tym, co mnie zastanawia lub martwi?
 - jakie okoliczności i postawy ułatwiają, a jakie utrudniają takie rozmowy?

Dzielenie

Każdy z uczestników będzie poproszony o:

- podzielenie się krótką refleksją w kontekście zadanego pytania

- wysłuchanie pozostałych uczestników w ciszy i skupieniu, z ciekawością opinii bliźniego
- zabranie głosu jest dobrowolne:
 - można prosić o zabranie głosu później
 - można zrezygnować z zabrania głosu

Rozważanie

1. Po dzieleniu następuje 2-5 minut ciszy.
2. Cisza powinna być wypełniona modlitewną refleksją nad słowami, które padły w trakcie dzielenia i nad tym, do czego Duch Święty zachęca mnie, żebym wypowiedział, zabrał głos.
3. Zachęcamy, aby rozważanie każdy uczestnik rozpoczął od wypowiedzenia w sercu słów: "Duchu Święty, oświeć mnie!"

Dialog

Zaproszenie do otwartego, moderowanego dialogu w kontekście sformułowanego pytania i refleksji, które wzbudziły w nas: etap Dzielenia oraz działanie Ducha Świętego.

Zasady prowadzenia dialogu we wspólnocie

- staramy się mówić zwięźle i konkretnie, aby dać szansę wypowiedzieć się wszystkim
- wysłuchujemy pozostałych uczestników w ciszy i skupieniu, z ciekawością opinii bliźniego
- pozwalamy skończyć zdanie, nie przerywamy, nie wchodzimy w zdanie
- w ciszy własnego sumienia staramy się rozeznawać to co mówią inni i to do czego zachęca nas Duch Święty, żebyśmy wypowiedzieli
- gdy usłyszymy opinie z którymi się nie zgadzamy, należy ich wysłuchać i przyjąć jako odmienną perspektywę bliźniego; swoje odmienne zdanie powinniśmy wypowiadać bez krytyki i osądzania innych osób, odnosząc się do różnic w postrzeganiu danej sprawy
- skupiamy się na możliwościach i rozwiązaniach - oprócz krytyki ważne jest to, co możemy zrobić, aby to zmienić
- dyskusja jest moderowana przez osoby odpowiedzialne za przebieg spotkania; nie obrażamy się o przerwania i wtrącenia wynikające z próby przywrócenia dyskusji na właściwe tory lub zwrócenia uwagi odnośnie sposobu prowadzenia dialogu

Podsumowanie

Dzielenie wspólnotowe

Każdy uczestnik spotkania jest proszony o:

- podzielenie się jedną rzeczą, którą wyniesie z tego spotkania (co zabierze ze sobą)

Zaproszenie do spisywania myśli *

(tylko pierwsze spotkanie)

Każdy uczestnik jest zaproszony do:

- spisania na kartce swoich przemyśleń, wniosków i tematów, których na spotkaniu nie poruszono
- przyniesienia zapisków na następne spotkanie, aby je włączyć do raportu
- najlepiej w punktach, z 1-2 zdaniowym komentarzem
- maksymalnie 1 strona A4

Rozdanie kwestionariuszy *

(tylko pierwsze spotkanie)

Każdy uczestnik jest zaproszony do:

- wypełnienia kwestionariusza wraz z najbliższymi
- przyniesienia wypełnionego kwestionariusza na następne spotkanie

Informacja o kolejnych krokach

Spotkanie 1.

- ustalenie terminu następnego spotkania
- prezentacja pytań, które zostaną poruszone na następnym spotkaniu

Spotkanie 2.

- informacja o utworzeniu i formacie raportu podsumowującego
- raport jest analizowany i podsumowywany na poziomie diecezji
- opracowane głosy wiernych z różnych diecezji trafiają do biskupów
- ostatecznie najważniejsze kwestie są poruszane w czasie Synodu Biskupów Watykan 2023

Modlitwa na zakończenie

1. Krótka modlitwa do Ducha Świętego.
2. *Opcjonalnie: każdy w kole mówi jedną rzecz: "Dziękuję za/proszę o..."*
3. Błogosławieństwo.

Załącznik 1: Pytania fundamentalne Synodu

Synod stawia następujące pytanie fundamentalne:

Kościół synodalny, głosząc Ewangelię, "podąża razem".

- *Jak owo "podążanie razem" realizuje się dzisiaj w naszym Kościele lokalnym?*
- *Do podjęcia jakich kroków zaprasza nas Duch Święty, abyśmy wzrastali w naszym "podążaniu razem"?*

Odpowiadając na to pytanie, jesteśmy zaproszeni do:

- przypomnienia sobie naszych doświadczeń:
Jakie doświadczenia z naszego lokalnego Kościoła przywołuje na myśl to pytanie?
- ponownego odczytania tych doświadczeń w sposób bardziej pogłębiony:
Jakie radości wywołały?
Jakie trudności i przeszkody napotkały?
Jakie rany wydobyły na światło dzienne?
Jakie wzbudziły przemyślenia?
- zebranie owoców, by się nimi podzielić:
Gdzie w tych doświadczeniach rozbrzmiewa głos Ducha Świętego?
O co Duch Święty nas prosi?
Jakie są punkty, które należy potwierdzić, jakie są perspektywy zmian, jakie kroki należy podjąć?
Gdzie dostrzegamy zgodność?
Jakie drogi otwierają się dla naszego Kościoła lokalnego?

Załącznik 2: Katecheza przed spotkaniem nr 3

Wprowadzenie

Podczas naszego dzisiejszego spotkania chcemy zapytać o nasze uczestnictwo (miejsce, zadania, formy) w realizacji ewangelizacyjnej misji Kościoła.

Spróbujmy na to pytania odpowiedzieć w świetle słów przeczytanej Ewangelii.

Katecheza

W trakcie dzisiejszego spotkania pragniemy podjąć refleksję na temat ewangelizacyjnej działalności Kościoła i naszym w niej uczestnictwie. **Zauważmy najpierw, że głoszenie Dobrej Nowiny jest misją zleconą przez Chrystusa.** Św. Paweł wyraźnie podkreśla, że posłał go Chrystus, aby głosił Ewangelię. Podobnie jest w przypadku całego Ludu Bożego: papieża, biskupów, prezbiterów, zakonników i ludzi świeckich. Jesteśmy posłani przez Chrystusa i mamy misję do spełnienia.

Misja głoszenia Ewangelii to pierwsze i niezbywalne prawo oraz obowiązek Kościoła. Głoszenie Dobrej Nowiny poprzedza posługę sakramentalną i wynikającą z niej działalność charytatywną. Św. Paweł mówi o sobie, że nie posłał go Chrystus, aby chrzczyć, ale aby głosić Ewangelię i przypomina, że spodobało się Bogu przez głupstwo głoszenia słowa zbawić wierzących (por. 1 Kor 1, 17. 21). **Nie ulega zatem wątpliwości, że w ramach spotkań synodalnych na temat misji Kościoła powinniśmy najpierw zastanowić się nad dziełem ewangelizacji albo szerzej nad głoszeniem i słuchaniem słowa Bożego w naszych wspólnotach parafialnych.**

Najwznioślejszą formą głoszenia słowa Bożego jest homilia podczas Mszy św., dalej katecheza, głoszenie kerygmatyczne podczas spotkań ewangelizacyjnych, wspólne rozważanie słowa Bożego w ramach kręgów biblijnych i innych spotkań formacyjnych w małych grupach, a także osobiste świadczanie i mówienie o Bogu w różnych kontekstach życiowych. **Skuteczność przepowiadania słowa Bożego uwarunkowana jest przede wszystkim modlitwą, osobistą zażyłością ze słowem Bożym i otwartością na moc Ducha Świętego.** Nie bez znaczenia jest też umiejętność głoszenia z poszanowaniem zasad retoryki. Św. Paweł mówi o sobie: „mowa moja i moje głoszenie nauki nie miały nic z uwodzących przekonywaniem słów mądrości, lecz były ukazywaniem ducha i mocy, aby wiara wasza opierała się nie na mądrości ludzkiej, lecz na mocy Bożej” (1 Kor 2, 5).

Podjmując refleksję na temat głoszenia słowa Bożego zapytajmy o najistotniejszą treść Dobrej Nowiny? Odpowiedzmy bez wahania: **W samym sercu głoszenia Ewangelii jest prawda o Chrystusie Ukrzyżowanym, który dla wierzących jest mocą i mądrością Bożą.** Dlatego wszelkie próby zredukowania Ewangelii do tego, co łatwe i przyjemne muszą się spotkać ze sprzeciwem i odrzuceniem. Św. Paweł, który podkreślał, że „nauka... krzyża głupstwem jest dla tych, co idą na zatracenie, mocą Bożą zaś dla nas, którzy dostępujemy zbawienia” (1 Kor 1, 18), wobec prób przekręcania Ewangelii powiedział stanowczo: „gdybyśmy nawet my lub anioł z nieba głosił wam Ewangelię różną od tej, którą wam głosiliśmy - niech będzie przeklęty!” (Ga 1, 8).